

Németh Gergő a „Kétmilliomodik Erasmus hallgató”

Október elején a svédországi Lundban ünnepelte meg az Európai Bizottság a kétmilliomodik Erasmus hallgatót. A konferencián minden, az Erasmus programban részt vevő országot 1-1 diák képviselt – olyan egykori Erasmusos hallgatók, akik kinti tevékenysége jól tükrözi a pályázati programban rejlő lehetőségeket. Magyarországot főiskolánk villamosmérnök hallgatója, Németh Gergő képviselte. Gergő a Kandó kar Műszertechnika és Automatizálás intézetében tanult, Orvosi Műszer modulon, és a hazai diploma mellett a hollandot is megszerezte.

A 31 „kétmilliomodik” diák a díjátadó Maros Sefcovic európai biztossal

Hogy kezdődött – miért épp orvosi műszer?

Villamosmérnökként a tudományok területén sok lehetőség nyílik. Alapjaiban a területek leegyszerűsíthetők hasonló célkitűzésekre. Miszerint a mérnöki tudomány az emberiség szolgálatában tevékenykedik, a világ élhetőbbé tétele, illetve az emberi korlátok kiterjesztése érdekében a technológiák által, az ember természetéből adódó kíváncsisága, tudásvágya és egészséges értelemben vett lustaságából eredően. Az orvostechnika egy olyan speciális ágazat, mely az orvosi tudományokkal karöltve az emberiségre törő betegségeknek üzen hadat. Bizonyos értelemben ezen technológia az orvosok jobb keze. A tudat, hogy ilyen készülékek fejlesztésében, hogy akár életmentő berendezések készítésében vehetek részt, olyan élmény, ami már talán nem is munka, hanem tiszteletteljes lehetőség. Mindazonáltal ennek a multidiszciplináris tudománynak köszönhetően megismerhetem az emberi szervezet működését, így egészségtudatos életre is tanít. És végül, de nem utolsó sorban említeném az általam vélt kedvező juttatásokat is, ami nem elhanyagolható ebben az anyagi világban.

Miért döntött az Erasmus mellett?

Nagyon szeretek utazni, megismerni új embereket, kultúrákat, szokásokat. És nem mellékesen a nyelvtudásomat szerettem volna olyan szintre emelni, amely magabiztos szakmai kommunikációt biztosít. Valljuk be, ez manapság elengedhetetlen.

Mikor kezdett készülni rá?

Már első évesként sokat hallottam barátoktól élménybeszámolókat. És minden történet valamilyen biztató szóval, már-már utasítással záródott, hogy igenis menni kell. Nem is kellett túlságosan győzködni. Láttam mindegyikük arcán, hogy valami olyan nagy dolgot, szavakkal nem leírható élményeket próbálnak mesélni, amit addig nem ért meg senki, míg át nem éli. És én ezeket a felcsigázó történeteket át akartam élni.

Mit tett érte, hogy Erasmusos legyen?

Őszintén szólva nem gondoltam soha, hogy a pályázat elnyerése komolyabb akadályokba ütközhet. Tanulmányi átlagomat javítottam, de ennek más okai is voltak. Természetesen az angol nyelvtudásomat is szükséges volt, hát igyekeztem erősíteni.

Mik voltak az első nagy Erasmus élményei?

Az első nagy élmény még Németországban, Wilhelmshavenben volt, ahol egy nemzetközi vacsora keretein belül mindenki elkészítette az országában tradicionálisnak mondható ételt. Ez egyébként Erasmusos pályafutásom első állomása, egy háromhetes, Intenzív programnak nevezett nyári egyetem, ahová diákok és tanárok a világ különböző szegleteiből érkeztek. A magyar csapat egy 10 literes fazékban főzött gulyással próbálta hazánk hírnevét öregbíteni, természetesen nem megfelelően a Pálinkáról és az Unikumról sem. Szakmai élmény pedig az volt, hogy különböző oktatási módszerekbe tekinthettünk be. Az általam hallgatott kurzusok tanárai ír, belga, német, török nemzetiségűek voltak. Nagyon érdekes volt megfigyelni, hogy a különböző tanárok hogyan adták elő, szemléltették a lényegét és kérték számon az anyagot.

Hollandiában az első nagy élmény az egynapos kirándulás volt, amit a frissen szerzett bringán tettem meg. Az célpont a tengerpart volt, ahová sok kis falun keresztül vitt az út. A másik nagy élmény az a nemzetközi csapat, akikkel együtt tanultam. Az osztálytársaim között voltak hollandok, spanyolok, brazilok, egy lány Iránból is, illetve volt, aki a Karib tenger egyik csodaszép szigetéről jött.

Az osztály „civilben”

Miért választotta Hollandiát az Erasmus tanulmányokhoz?

Hollandia kedvező klímája miatt ideálisnak ígérkezett és a hírből nagyon tetszetős liberális társadalmat is szerettem volna első kézből megtapasztalni. Továbbá olyan országot kellett választanom, ahol lehetőség volt az angol nyelvű képzésre. Szakmai szempontból is fontos kritériumnak tartottam az érdeklődési körömnök megfelelő oktatást, ez szintén nagyon sok országot kizárt.

A Hanzehogeschool Groningen egyszerre kínált minden lehetőséget – angol nyelvű szakmai kurzust, gyakorlatot és sikeres kinti tanulmányok esetén az itthoni kreditek elismerését és lehetőséget a kinti diploma megszerzésére is.

És mivel a kedvenc színem a narancssárga, így nem volt nehéz a választás 😊.

Mit tanultak, milyen módon? Miben volt más, mennyire alapozta meg a Kandó a kinti követelményeket?

Jelentős különbség a Kandóhoz képest, hogy negyedéves periódusokból épült fel az oktatás. Minden negyedév egy projektből és tantárgykból állt, melyek szorosan kapcsolódtak az aktuális projekthez. Sokkal nagyobb figyelmet fordítottak az anatómiára, illetve hogy az orvosokkal való kommunikáció megfelelő legyen. Nagyon érdekes volt, hogy az előadáson hallottakat szinte rögtön használni kellett a projektben, így szinte észrevétlenül rögződött az anyag. Az első negyedévben egy mobil szívpumpa készítését kellett megtervezni. A következő projektben egy gyerekek számára beépíthető lábprotézist kellett megtervezni és kivitelezni. Ez egy vezeték nélküli kommunikációval és tápellátással működő protézis, mely képes követni a fejlődő szervezet méreteit.

Az osztály a kórházban

A Kandós háttér nagyon sokat számított. Mondhatom, hogy a mérnöki tantárgyak nem jelentettek problémát még a kezdeti időszakban sem, mikor a nyelvtudásom hiányossága miatt nehezebben ment a tanulás. Büszkén mondhatom, hogy mindössze egy pótvizsgára volt szükség az egyik negyedévben.

Hogyan telt el a kinti év?

A megérkezés első heteiben a város, az iskola és az osztálytársak megismerése volt az elsődleges cél. Az első félév két vizsgaidőszaka és a projektek miatt nem volt túl sok idő a kirándulásra, mint ahogy a hazautazásra sem. Ezért csak karácsonykor, az ünnepekre jöttem haza. A második félév a sikeres vizsgákat követően a diplomatervezés időszaka volt. Az Universitair Medisch Centrum Groningen egyetemi kórház radiológiai fejlesztő részlegén sikerült elhelyezkednem, illetve egy projektbe becsatlakoznom. A kórház egyébként a nagyon fejlett egyetemi kórházak közé tartozik. A diplomamunkám a szív koszorúerekben található lágy és rostos lerakódások alak, illetve mennyiség meghatározásáról szólt, CT képek segítségével.

Munka közben

Az eredményeket az Észak Amerikai Radiológiai Társaság éves konferencián is publikálni fogják november végén. A második félévben több idő jutott a sportokra és a hétvégi kirándulásokra is.

És egy nagy eredmény: két diploma

Diplomaátadás Groningenben

és diplomaátadás Budapesten

Milyen változásokat hozott az életében a kint töltött év?

A legnagyobb változás, amit Hollandia ragasztott rám, hogy a biciklista társadalom aktív tagja lettem, pedig itthon már nagyon régóta nem volt biciklim. Most két keréken járok a munkahelyemre és az iskolába is.

Angol nyelvtudásom sokat javult, illetve sok más nyelvekből is tudok alapvető kifejezéseket, amit külföldi cimboráimtól tanultam. Magabiztosabb lettem a szakmát illetően, illetve a hétköznapi élet problémáit is rugalmasabban kezelem.

Mik voltak a legnagyobb kinti élményei?

A társasági életem még színesebbé vált, a baráti találkozások, más nációkkal való programok megsokszorozódtak. Az osztálytársaimmal csak mi voltunk egymásnak külföldön, így még intenzívebb kapocs volt egy-egy barátság. Egymásra voltunk utalva, ott segítettük egymást, ahol csak tudtuk. Soha nem fogom elfelejteni, hogy szinte minden héten akár többször is összegyűltünk, közös vacsorát készítettünk. Hetente háromszor is eljártunk sportolni, így volt szerencsém kapuérát tanulni, fallabdázni, és falat mászni is. Valahogy több idő jutott mindenre, mintha hosszabbak lettek volna napok.

Amikor nem tanulunk...

Hogyan tovább, Gergő? Mik a közelebbi és távolabbi célkitűzései?

Egészségügyi mérnök mesterképzést kezdtem el a Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen. Szeretném megszerezni a diplomát természetesen. Továbbá a képfeldolgozás területén helyezkedtem el a Mediso Kft-nél. Terveim között szerepel a vállalat kínálta szakmai lehetőségek maximális mértékű kiaknázása. Ez, és a továbbtanulás lehetősége viszont még nagyban befolyásolják a távlati célokat.

Hogy élte meg a 2.000.000 címre történő pályázatot? Mire gondolt, amikor megtudta, hogy maga lett a 2.000.000-k diák?

A pályázatot Dudás Mária Erasmus koordinátor ajánlotta a figyelmembe. Egyébként én erről az egésztől semmit nem tudtam előtte. Nagyon megtisztelő volt már a tudat is, hogy tanárnő az iskolából engem ajánl a jelöltek közé és, hogy volt modulus tanárnőm, Halmi Lászlóné Dr is melegen támogató. Első pillanattól kezdve megtetszett a lehetőség, hogy esetleg én lehetek a magyarországi „kétmilliomodik”, viszont nem akartam beleélni magam. A kezdetekben nem adtam sok esélyt annak, hogy a többlépcsős hazai és brüsszeli szűrés és kiválasztási folyamat eredményeként az én nevem szerepel majd az első helyen. Aztán mikor kiderült, hogy én fogom mint a BMF hallgatója képviselni Magyarországot, majd kiugrottam a bőrömből. Soha nem voltam Svédországban ezelőtt, így ezért is különösen örültem neki.

Mit jelentett az ünnepségen való részvétel? Tartja-e a kétmillió csapattal a kapcsolatot?

A konferencia kapcsán két gondolat járt a fejemben. Elsősorban Magyarország képviselete, amelyet tisztességesen, példásan kell, véghez vigyek. Másodsorban nem kevésbé hasonlóan Svédország megismerése illetve a lehetőségekhez mért egyéb programok kiaknázása. Így adódott, hogy nem közvetlen Malmöbe utaztam, hanem Dániába repültem,

és jártam be Koppenhágát a konferenciát megelőző hétvégén. A konferencián természetesen minden nagyon tetszett, maga a konferencia, és a helyszín, Lund is. Legfőképp az fogott meg, hogy a többi ország képviselői is volt Erasmus-osként nyitottak és barátságosak voltak, olyannyira, hogy az első találkozás inkább hasonlított egy rég nem látott ismerős üdvözlésére, mintsem ismeretlen emberek bemutatkozására. Bennem olyan érzést keltett ez a néhány nap, mintha egy kicsit utoljára megint Erasmusos diák lehettem volna.

Az egyetem épülete előtt Lundban

Természetesen nagyon jól éreztük magunkat és mindenkiel nagyon jó kapcsolat alakult ki. Persze ez a két nap nem elegendő komoly barátságok kialakulására, de megígértük egymásnak, hogy amennyiben utazásra kerül sor, mindenképp meglátogatjuk egymást. Időnként beszélgetek is néhányukkal, akikkel komolyabban kapcsolatot sikerült kialakítani. Maga a díj pedig, amit Maros Sefcovic, az Oktatás, képzés, kultúra és ifjúság bizottság biztosa személyesen adott át a 31 kiválasztott diáknak Lundban, ott áll az íróasztalomon.

**2 millionth
Erasmus student
Magyarország**

**Gergő Németh
Budapesti Műszaki Főiskola**

Mit köszönhet az Erasmusnak? Milyen érzés „híres embernek” lenni?

Az Erasmus időszak alatt nagyon sok minden történt. A szakmai fejlődésen felül a rengeteg utazást, a külföldön szerzett ismerősöket, barátokat, illetve a nyelvtudásom javulását kell megemlítenem. Továbbá a más-más kultúrákba való betekintésnek köszönhetően komplexebb, színesebb lett a látásmódom.

Nem érzem, és nem is mondanám magamat „híres embernek”. Inkább mondanám magam egy „szerencsés embernek”, akinek az elmúlt egy évben rengeteg élményben volt része.

Mit tanácsol a következő évfolyamok hallgatóinak

Üzenem mindenkinek, kivétel nélkül, hogy sürgősen nyissa ki az atlaszt és derítse ki, melyik is a kedvenc országa. És ne féljen belevágni a külföldi tanulmányokba. Bár az ösztöndíj nem elegendő a teljes körű ellátásra, nyitott szemmel járva lehet sokat spórolni. Biztosan állíthatom, hogy a megtakarított pénzem, amit a kinti tanulásra áldoztam, életem legnyereségesebb befektetése volt, és szerintem az is marad. Ez a program leírhatatlan tapasztalatokat és élményeket ad, amit nem szabad kihagyni.

Az interjút Dudás Ferencné készítette.